

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1694/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Суботичка топлана“ Суботица, чији је пуномоћник Југослав Војнић Хајдук, адвокат из ..., против тужене АА из ..., Општина ..., Република Црна Гора, са последњим пребивалиштем и боравиштем у ..., Република Србија, чији је пуномоћник Љиљана Петрић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 178/21 од 05.11.2021. године, у седници одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 178/21 од 05.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 886/2019 од 02.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му исплати 60.122,40 динара, са законском затезном каматом почев од 18.11.2014. године до исплате, као и да му исплати 4.502,45 динара на име трошкова извршног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 120.698,50 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 178/21 од 05.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца па је преиначена је првосепена пресуда, тако што је одлучено да остаје на снази закључак о извршењу јавног извршитеља Бојане Милановић И Ивк ./2014 од 26.11.2014. године, којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати 60.122,40 динара, са законском затезном каматом почев од 18.11.2014. године до исплате, као и трошкове извршног поступка од 4.502,45 динара и тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 109.122,57 динара. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 20.609,80 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе у овој правној ствари поднет је 13.11.2014. године, ради исплате дуга по основу утрошка топлотне енергије, а вредност предмета спора је 60.122,40 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић